Kis-Czell, 1901. III. évfolyam. 27. szám. Vasárnap, julius 7.

KIS-CZELL ÉS VIDÉKE

KÖZÉRDEKŰ FÜGGETLEN UJSÁG.

Megjelen minden vasárnap. Jelige: »Küzdelem az igazságért!«

Előfizetési ár:
Egy évre . . . . 8 kor. | Negyedévre . . 2 kor. — fil.
Fél évre — „ | Egyes szám ára — „ 20 „

Szerkesztővel értekezhetni; kedd, szerda és csütörtökön.

Felelős szerkesztő:
HUSS GYULA.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Kis-Czell, Gyarmathi-tér 76. szám. Ide intézendők a lap szellemi és anyagi részét illető minden küldemények. Névtelen levelek figyelembe nem vétetnek.

Olvasóinkhoz!

Hirlapunk mult számával bezárult mögöttünk két teljes évfolyam. Két éve mult már, hogy lapunk Kemenesalja közönségének szolgálatába lépett. Becsületes igyekezettel iparkodtunk nehéz feladatunknak megfelelni s hogy ez részben sikerült, köszönet érte annak a közönségnek, mely e lapot megindulása óta hűségesen támogatta.

Hogy megérdemeltük-e támogatást közönségünktől, nem mi vagyunk hivatva elbirálni, hanem az a közönség, mely zászlónk alá tömörült; az a lelkes közönség, mely átérezte, érzi és tudja, hogy a helyi sajtó, mely mindenkor a közjón munkál, megérdemli a támogatást.

Midőn a harmadik évfolyam kezdetén közönségunk szives jóakaratu támogatását kérjuk a jövőre, amaz igéretet tesszük, hogy lapunk ugy, mint eddig, ezentul is a nagy közönség érdekeinek szolgálatában fog állani, menten minden mellék tekintetektől. Függetlenségünket megtartjuk minden irányban, felfelé ugy, mint lefelé, igazmondásunkat nem engedjük senkitől sem befolyásolni. „Mindent a közérdek nevében“ — ez jelszavunk és e jelszó mellett, e zászló alatt harczolunk továbbra is Kemenesalja közönségének jogaiért, előrehaladásáért.

Akik lapunkat eddig is támogatták, kérjük, hogy jövőre is legyenek támogatóink. Akik eddig még nem voltak pártfogóink, bizalommal fordulunk hozzájuk és arra kérjük őket, lépjenek be e lapok pártfogói közé és támogassanak bennünket ugy anyagilag, mint szellemileg az összeség érdekében, hogy nehéz hivatásunkat sikeresen teljesithessük.

A szerkesztőség.

Uri passziók.

Félszeg társadalmi felfogásaink, melyek nek legvadabb fattyuhajtása az urhatnámság. sok áldozatot sodornak a szerencsétlenség örvényébe.

Ma, mikor legnagyobb gondot okoz a kaputos embernek, hogy rangja szerint élhessen. mindenki ragján fölül költekezik, csakhogy barátjai, i-merősei és szomszédjai által „ne hagyja magát“. De honnan veszik ehhez az anyagi eszközöket — a pénzt?

Ami középosztályunkban kevés a gazdag, vagy jómódu. Legtöbben korlátolt anyagi viszonyok között élnek. Iparunk és kereskedelmünk még általában nem jövedelmeznek annyit, hogy bőséges megélhetést biztositanának. Hivatalnokaink panaszai, hogy fizetésük nem elegendő, sohasem némulnak el, a gazda pedig aratástól-aratásig lesve várja: fog e hozni annyit a gabona szem, hogy ismét egy évet áttenghessen. Honnan veszik tehát mégis a pénzt fényüzésre és uri passziók kielégitésére?

Először csak kisebb adósságok révén sikerül a háztartas meghibbant mérlegét egyensúlyba hozni. Nem is igen vesszük észre, hogy nyomasztóak volnának ezek az adósságok és aztán azt a néhány száz korona adósságot könnyen megfogjuk fizethetni. De a kiadások egyre szaporodnak és aztán azt a néhány száz korona adósságot könnyen meg fogjuk fizethetni. De a kiadások egyre szaporodnak és a hiánylat, ha kezdetben csekély volt is, folyton növekszik; fedezhetésére csak ujabb kölcsönök felvétele által gondolhatunk. Ha nincs elég jövedelem, fokozni kell azt minden utonmódon, — ez a mai kor felfogása. Hogy van az ügynek más oldala is, kiknek volna bátorsága erre figyelemmel lenni? Kinek van annyi erélye, hogy kiadásait csökkentse, daczára az általános flitogtató urhatnámságnak? Ki maradhatna el onnan, ahol az „egész intelligenczia“ együtt van, ki engedhetné meg, hogy felesége ruhája az

TÁRCZA.

A vámfelügyelő.

Irta: ALPHONSE DAUDET

Ford. Róna Béla.

Az alkalmatosság, amelyen szomoru utamat a Lavazzi szigetek felé megtettem, az „Emilia“ volt Régi vámhajó volt ez, P.-Vecchioból, melynek födélzetén a szél, a hullámok és az eső ellen való védelmül rozoga sátor szolgált, alig elegendő egy asztal és két pad számára. Matrózaink a rossz időjárásnál nem sokkal különbek voltak.

Izzadt orczaik, nedves ruháik, mint a száritóban fölaggatott ruhadarabok gőzölögtek; a legzordabb téli hidegben a szerencsétlenek egész napokon s éjszakákon át összekuporodtak a nedves padokon és csatakos ruháikban majd megvette őket a hideg. Mert a fedélzeten nem volt szabad tüzet gyujtani, a partra meg csak ritkán szállottak. És mégsem panaszkodott volna egyikük sem. A legförtelmesebb időben egyformán jókedvü volt a szánandó vámhivatali matróznépség.

Majdnem mindegyik feleséges ember volt már, némelyiknek gyermekei voltak és mégis hónapokon keresztül távol kalandoztak családjaikról e kürül a veszedelmes partvidék körül. Táplálékul alig kaptak egyebet, penészes kenyérnél és foghagymánál, soha egy pohárka bor vagy hus, mert hisz a bor is, hus is draga és sohsem keresnek meg többet 500 franknál évente. Elképzelhető, milyen kunyhóban laktak odahaza családjaik s mily pörén futkosnak a gyerekeik.

És mindamellett ezek az emberek egész megelégedetteknek látszottak. A kormány mellett nagy esővizzel telt kád állt, amelylyel a legénység szomját oltotta s a jóleső „oh“, mely minden korty után felhangzott a szegény ördögök ajkáról, még máig is fülemben cseng. A jólesés e kifejezése oly nevetséges, de mindamellett oly meginditó is volt.

A legmegelégedettebb közülük egy bonifácziói fiatal szálas legény volt, akit társai Palombonak hivtak. Lett légyen szép idő, vagy a legförtelmesebb vihar, egyaránt jókedvü volt, fütyült, dalolt. S mig a többiek görnyedtek a a hullámok által hányatott hajó egyensulyának helyreállitásán, nyugodtan csendült Palombo hangja:

Nem, jó uram, ne tessék,
Tulságos nagy tisztesség.
Lizett okos kis leány,
Nem megy tul a faluján.

Fütyülhetett a déli szél, meg-megrecsegtetve az arbóczokat, a vámfelügyelő nótája egyforma vigan csendült bele a vihar bömbölésébe.

Egy napon azonban nem hallottam a hangjat, bár vihar volt s az eső hatalmasan zuhogott a fedélzeten. Annyira feltünt a dolog, hogy kidugva fejem a sátorból, kérdezősködtem:

— Nos, Palombo, hol marad a nóta?

Palombo nem felelt. Mozdulatlanul feküdt a kormánykerék mellett. Fogai vaczogtak és egész testét a hideg razta.

— Punturája van, mondták a társai szomoruan.

Amit ők punturának neveztek, az mellhártya- vagy tüdőgyulladás. A hideg, a szél és a hajó ringása csak fokozták betegségét. Félrebeszélt s mi sirva raktuk rá a borogatásokat. Estefelé roppant erőfeszitések árán egy elhagyott kikötőbe eveztünk, ahol alig adott más életjelt magáról, mint egy néhány ragadozó madár Köroskörül kopár sziklák meredtek a parton, lent, majdnem a vizben pedig a vámház állt. Ebben a félelmes egyhangusagban ez a szomo-

Bőrgyári raktár a „Korona“ szálloda átellenében.

Tisztelettel jelzem az nagyérdemű urasságoknak, gazdákat és malom-tulajdonosokat, hogy jó hirnévnek örvendő **bőrgyári raktáramban** elsőrendű **géphajtó és varró-szijjakat** is tartok. — Tekintettel azon körülmenyre, hogy egy nagyobb gyarral szerzodest is kötöttem, képes vagyok a legjobb minőségű szijjakat minden mereltben gyári áron szállitani.

Kiváló tisztelettel

HEIMLER KÁROLY,
bőrkereskedő Kis-Czell.

összes hölgyek szuró kritikájának legyen tárgya, hogy szégyenszemre kellene hallgatni azokat a megjegyzéseket, hogy ime ez az ur olyan „smuczig", hogy még egy ban kett csekély költségeit se akarja fedezni.

Megfékezhetetlenül ragad magával az ár, melylyel ellenkező irányban uszni még meglehetősen nagy akaraterővel is alig lehetséges. Sokszor — és ez a legsajnosabb jelenség középosztályunk mai társadalmi viszonyai közt — az érdek az, mely indokolatlan költekezésre ösztönöz. Aki a tár saságtól huzódik, a társadalomban nem játszhat szerepet, erre pedig jövője és előmenetele érdekében szüksége van.

Ha azután a kölcsönforrások megapad nak, a kiadásokat hirtelen és föltünően csökkenteni nem lehet. A „rang" parancsolólag követel és a maró kinokat szenvedő családapa még csak golyót se röpithet agyába, mert ki fog akkor gondoskodni adósságokkal megterhelt családjáról? Van a kibontakozásnak egy módja, csak meg kell fizetni az árát, magas a dij, meg kicsi is, könnyen megszerezhető. A becsület árán változás áll be a pénzviszonyokban. Az idegen tulajdon révén a költekező életmód folytattatik, csakhogy a világ meg ne szól jon. Tart ez pedig addig, mig ki nem derül a turpiság és az egész család megszégye nitve nem lesz.

Csak a napokban olvastunk ismét ilyen tragikus esetről. A brassói állomás egyik pénztárosa több ezer koronát sikkasztott, csak azért, hogy családja fényüzésben élhessen. Meglehetősen jó fizetése volt, mégis idegen pénzhez kellett nyulnia, hogy „szerepet játszhasson". Nagyobbat, mint a minő megillette es gyatrábbat, mint a minőt a becsület megengedett neki.

Nem az első, nem is az utolsó sikkasztás ez. Még se térhetünk fölötte napirendre a nélkül, hogy a saját lelkiismeretünk meg ne szóljon; mert ha a főbünös ugyan maga a sikkasztó, a társadalom még se oldhatja fel magát minden vád alól. Nem-e valamennyien vagyunk az okai annak, hogy önmagunktól és másoktól — egy képzelt „mumus"-tól: a megszólástól ijedezve — többet kevetelünk, mint amennyit becsületes munka révén megszerezni lehet.

Addig, mig a társadalom felfogásában gyökeres változás nem áll be, a brassóihoz hasonló esetek sürün fognak ismétlődni."

A társadalomnak le kell ráznia magáról azokat az uri passziókat, melyekre pénz nem telik, kell hogy birjon mindenki annyi erkölcsi erővel, hogy a világ itéletével, mely csak külsőségekből alakul, szembe szálhasson és jövedelménél többet ne költ sön. Többre becsülendő a takarékos ember a gazembernél.

Igazságtalan adórendszerünk.

(G.) Mondanom sem kell: hisz ugyis mindenki tudja; sőt — ha a hangzatos jelszavaknak hinni lehet — illetékes helyen már erősen tanulmányozzák a jelenlegi adórendszer mikénti javitását. Ugy de a tanulmányozástól a törvényerőre emelkedésig megőszülhet az ember, s addig még nagyon sokszor harczba keveredhetik a törvényt kérlelhetlen szigorral végrehajtani kényszeritett adókivető s behajtó közeg saját emberi „én"jével.

A hivatalos közegek kénytelenek az adótárgyat megadóztatni, de ezek se tagadhatják meg önmaguktól, mint emberek, hogy szót ne emeljenek ama szerencsétlen embertársai érdekében, kiket az I—II. osztályu kereseti adóról hézagosan megalkotott s intencióiban a §§. rágó ból csesség által fenmagyarázott 1875. évi XLVII. t. cz. az állam „érdekében" agyon nyomorit.

A törvény értelmében ugyanis mindenki, akinek háza, földje vagy tőkekamat adója van: II. oszt. kereseti adóval megrovandó; de egy betüvel sem intézkedik azirán t, hogy bizonyos minimális adótárgy megadóztatható ne legyen.

Ime egy eset a többek közül:

Van a községben egy jó magaviseletü cseléd, ki hosszu évek során keresztül addig kuporgatta össze filléreit, mig az 150 koronára nőtt. E 150 koronát aztán kölcsön adta egy szegénysorsu háztulajdonos napszámosnak, kitől az irás szent szavai szerint 8%-os kamat fejében 12 koronát kellett kapnia. Ámde adósa kétségbeesik, családja eltartója nincsen igy nemcsak a tőkét, de még a kamatjait sem tudja visszafizetni.

Szintén szegénysorsu hitelezője tőkéjének biztositára zálogjog bekebelezést kér az adós ellen, azt meg is kapja, de nem viszi rá a lelke, hogy a kis házikót elárvereztesse, hogy ekként tőkéjét kamataival együtt megkaphassa. Szóval szerény tőkéjének kamatait nem élvezi, ennek daczára a telekkönyvi végzés alapján ellenében károsodik a 10 százalékos tőkekamat adó fejében 1 kor. 20 fillér, mely nem volna sok ugyan, de igazságtalan már csak azért is, mert hivatalból senki sem deriti ki, hogy van e hitelezőnek igénye az 1875. XXII. tcz. 2. §-ának 14. pontjában megszabott mentességre. Pedig az igény megvan, csakhogy a kivető nem keresi, a fél meg nem tudja. Igy azután 1 kor. 20 fillér tőkekamatadó után kivettetik 4 kor. II. oszt. kereseti adó, általános jövedelmi pótadó, községi pótadó, utadó stb. s mire év végén vagyunk: 12 korona nem élvezett kamat jövedelem után 10—12 korona adó fizettetik.

A kincstár érdekeinek magasabb szempontjából lehet ez igen szép és épületes dolog, de nagyon alkalmas arra, hogy behajtáskor egy pár végrehajtó fogába kerüljön.

Nem kellene tehát az ilyen nagyon is szembeötlő igazságtalanságok megkorrigálásával az általános adóreformot bevárni, hanem illetékes helyen sürgősen intézkedés volna teendő azirán t, hogy hasonló jogtalanságok, novelláris törvények alkotásával megakadályoztassanak.

HIREK.

— **Hátralékos előfizetőinket** ismételten tisztelettel kérjük a hátralékok mielőbbi beküldésére és az előfizetések megujitására.

— **Pártértekezlet.** Jeleztük már lapunk legutóbbi számában, hogy a függetlenségi és 48-as Kossuth-párt vezetőférfiai pártértekezletet hivtak össze a mult szombatra Kis-Czellbe. Az értekezleten mintegy százan vettek részt s megalakitották a pártvezetőséget. A párt vezetősége a következőképp alakult meg. Elnök: Dukai Takács Antal, dukai földbirtokos. Alelnökök: Bárdossy Imre alsó-mesteri-i és Esső Sándor jánosházai földbirtokosok. Jegyzők: Horváth Ernő csöngei földbirtokos és Várallyai Pál a hitelbank pénztárnoka. Az értekezleten ujból dr. Győry Eleket kiáltották ki jelöltül, dr. Berzsenyi Jenő kemenes sömjéni földbirtokos ajánlatára és erről Győry Eleket táviratilag értésitették.

— **Gróf Paár Ede** lovassági tábornok, főhadsegéd kedden érkezik Kis-Czellbe 24 tiszt kiséretében és itt terepfelvételeket eszközölnek.

---

zott hivatalos épület bizonyos titokzatos jellegünek tünt fel. Ide vitték a szegény Palombót, — szomoru kórház a betegek számára! A vámfelügyelő családjával az asztalnál ült. Mindnyájuknak sápadt arcza volt, s lázasan fénylő szemük. A fiatal asszonyt, aki csecsemőjét ringatta karján, a hideg rázta, mialatt velünk szóba ereszkedett.

— Szörnyü egy hely, szólt csendesen a felügyelő, minden második évben más vált fel bennünket, mert a láz egymásután pusztitja el az embereket.

Most fődolog volt, orvost keriteni. A legközelebbi azonban nyolcz mértföldnyire lakott. Mihez fogjunk? A matrózok holtfáradtak voltak, s nem tehették meg az utat. Az asszony ekkor kiszólt az ablakon, mire egy erős, csontos legény lépett be. Valódi mintaképe a banditának. Már a partraszálláskor feltünt nékem.

— Ez az én bátyám, szólt a vámfelügyelő neje, amint Cecco, kissé kipirulva a szobába lépett. Rendkivüli bátorsága meglátszott rajta.

Az asszony halkan beszélgetett a legénynyel, közben-közben a beteg felé mutatva. A fiu fejével helyeslőleg bólintgatott, aztán anélkül, hogy csak egy szót is szólt volna, vállára vette puskáját s a sziklás uton néhány percz mulva eltünt az éj sötétjében.

Közben a gyerekek, akik ugy látszott, nem a legszivesebben látták az atyjukat otthon, elköltötték szegényes vacsorájukat. Milyen jól esett volna a szegény férgeknek egy kis bor! Oh a nyomor! Az asszony eltávozott velük, hogy lefektesse őket. A férj megnyujtotta a lámpáját, hogy körüljárja a partot, mi pedig helyet foglaltunk a tüzhelynél betegünk mellett, aki nyugodtan feküdt a lóczán, mintha most is a tengeren, a hajó edélzetén nyugodnék. Hogy punturáját kissé enyhitsük, tányérokat és téglákat melegitettünk és mellére, meg a lábaira raktuk. Amint hozzáléptem, megismert a szerencsétlen és hálaadó tekintettel nyujtotta felém forró kezét, hevesen megszoritva az enyémet. Szomoru virrasztás!

Ott künn a vihar egyre jobban orditott, a sziklákhoz verődő hullámok egyre jobban csattogtak, mint csaták tüzében a kardok. Időről-időre hatalmas szélroham jött a tenger felől és megreszkedtette házikónkat. A tüzhely zsarátnoka fel-fellobbant, megvilágitva a matrózok sötét, sápadt ábrazatát, akik némán, merően bámultak a levegőbe.

Palombo kebléből olykor-olykor mély sóhaj tört elő. Mindnyájan feléje fordultak ilyenkor, elgondolva társuk szánandó sorsát, aki most távol övétől, messze szeretteitől a halállal vivódik. Olykor-olykor egyikük mélyen sóhajtott, a maga állapotára gondolva. Semmi panasz, semmi keserüség, csak sóhaj — semmi más.

Mégis . . . mégis . . . mintha csalódnám. A mint egyikük mellett elmentem, hogy egy fahasábot hozzak a tüzre, keserü hangon szólalt meg:

— Lássa uram, hébe-korba nagyon nehéz a mi sorsunk . . . .

— **Esperességi gyülés.** A kemenesaljai evang. esperességi kerület mult szombaton tartotta rendes évi közgyülését Nemes-Dömölkön A gyülés után bankettre gyültek össze a kis-czelli „Korona"-szállodában.

— **Változások a Szent-Benedek-rendnél.** Mérey Kálmán kis czelli plébános, ki a mult évben jött Kis-Czellbe plébánosnak Sipőcz Benedek helyébe, e hó végével eltavozik tőlünk Helyébe jön Gráczer Pius, ki Kőszegen volt tanár ez ideig. Peán Máté áldozár Tihanyba helyeztetett át.

— **Beteg földbirtokos.** Mint részvéttel értesülünk, Zathureczky Géza, intai nagybérlő és földbirtokos, Kemenesalja e rokonszenves alakja. hetek óta sulyos betegen fekszik. Kedden dr. Angyán Béla budapesti orvos volt a nagy beteg Zathureczkynél. Szivből kivánjuk, hogy sulyos betegsége mielőbb jóra forduljon.

— **A Zollner-ügyhöz.** A szombathelyi „Times" által elkeresztelt jóhirnevü és közbecsülésnek (?) örvendő jánosházai Csalnyer, Piócza és Berele Hay kiszipolyozó közkereseti banda által, hirlapunk felelős szerkesztője ellen több rendbeli hirlapi közleményért inditott sajtóper tárgyalására a győri kir. itélőtábla a veszprémi kir törvényszéket delegálta azon okból, mert a „Kis-Czell és Vidéke" a veszprémi kir. törvényszék területén, Devecserben készül, illetve ott lesz nyomatva. A kir. itélőtábla e határozatához ugyan szó fér, mert a „Kis-Czell és Vidéke" Kis-Czellben jelenik meg és a sértés ott követtetett el, ahol a nyomdatermék napvilágot lát. Mi azonban szivesen belenyugszunk a kir. itélőtábla határozatába és eszünk ágában sincs ellene felebbezéssel élni. Nekünk ugyan mindegy — bárhol tárgyalják is le az ellenünk Csalnyerék által inditott sajtópert. Amit irtunk, azt a tárgyalás folyamán igazoljuk is, igy semmi esetre sem lehet vesztett ügyünk. Sokkal kényesebb sajtópere volt Pázmándy Dénesnek a tavasz folyamán a budapesti törvényszék előtt és nyertes lett, ebből itélve, mi játszi könnyüséggel fogunk győzni Csalnyerék ellen. Itt emlitjük meg egyuttal, hogy hirlapunk felelős szerkesztője által, Csalnyerék ellen inditott sajtóperben a szombathelyi kir. törvényszék vádtanácsa mult hó 15-én ama határozatot hozta, hogy az ügyet át teszi a veszprémi kir. törvényszékhez. Ez ellen azonban ügyvédünk felfolyamodással élt. Csalnyerék ellen inditott sajtóperünkhez mindenesetre a szombathelyi kir. törvényszék illetékes.

— **A tüzoltó tanfolyamon,** mely a mult szombaton és vasárnap folyt le Kis-Czellben, a járás községeiből negyvenen vettek részt A tanfolyam befejeztével jól sikerült tánczvigalom volt a „Hungária"-szálloda kertjében. A tánczvigalom jövedelmének kimutatását, anyaghalmaz miatt hirlapunk jövő számában közöljük.

— **A mohó Szombathely.** Emlitettük már több izben lapunkban, hogy Kemenesalja gazdaközönsége körében mozgalom indult meg egy Kis-Czellben létesitendő vajtermelési központ felállitása végett. Most egyik szombathelyi ujságban, Rössler Károly gazd. egyesületi igazgatótitkár egy hosszabb czikkel óhajt propagandát csinálni egy Szombathelyen felállitandó vajtermelési, illetve vajkiviteli központnak, holott tudtunkkal első izben ellene volt a gazd. egyesület annak, hogy Szombathelyen vajtermelési központ létesüljön. E körülményre felhivjuk Kemenesalja gazdaközönségének figyelmét, a saját jól felfogott érdekükben arra törekedjenek, hogy a vajtermelési központ Kis-Czellben állittassék fel. annál inkább, mert a mozgalom is innét indult ki. Jó lesz résen lenni, nehogy azt is elhalászsza tőlunk Szombathely.

— **Leesett cserepező.** Kaltenecker József, kőszegi cserepező, a mult pénteken a kis-czelli Szent-Benedek-rend székházán végzett cserepezési munkát. A kémény javitásánál rá ült a kémény párkányára s az alatta beszakadt és Kaltenecker egy hirtelen fordulással kivetette magát a kéményből a háztetőre. A háztetőn azonban nem tudott megkapaszkodni és leesett a 14 méter magasságban levő tetőről. Szerencsére, csak kisebb sérülést szenvedett ajakán. Sebét a kórházban bekötötték s ma már fent jár.

— **Tüz.** Kedden este tüzi lárma riasztotta meg Kis-Czell közönségét. Esti 8—9 óra között kigyuladt, eddig ismeretlen okból Scheiber Bernát pajtája s egy óra alatt teljesen leégett. A kár mintegy 1000 korona. Konstatáljuk, hogy a tüzoltóság gyorsan megjelent a vész szinhelyén s erélyesen hozzálátott a tüz oltásához.

— **Megszökött kereskedő.** Faragó Hugó kis-czelli kereskedő a héten megszökött; magával vitte felesége pénzét is, mintegy 500 koronát.

— **Részvény-kereslet.** A Kemenesaljai Takarékpénztár ujonnan kibocsátott 400 drb. részvényét, mint azt akkoriban már jeleztük is lapunkban, tuljegyezték. Daczára annak, hogy a részvényjegyzés határideje május hó 1-én már lejárt, még egyre jönnek megrendelések az intézethez. A nagyobb részvényesek szivességből engedtek át eddig részvényeket az ujonnan jelentkezőknek, de ma már egyáltalán nem adnak. Megemlitjük még, hogy az intézetnél a betét az év első felében oly nagyságot ért el, minő még egy izben sem volt. Ezt örvendetes tényként konstatáljuk egyrészt — mint a helyzet javulásának biztos hévmérőjét Kemenesalja vidékén, — másrészt — mint a bizalom jelét, a Kemenesaljai Takarékpénztár iránt.

— **Országos vásár** volt kedden Vásárosmiskén, melyen különösen nagy volt a forgalom a baromvásáron.

— **Az aratás** járásunk területén már mindenütt megkezdődött. Az ősziek meglehetős jó termést adnak, a tavasziak kissé gyengék. Az idei termés járásunk területén jó közepes lesz.

— **Kutba ugrott.** G. J. kocsi-i jómódu birtokos felesége, afeletti szégyenében, hogy a váratlanul hazaérkezett férje őt tiltott cselekményen kapta, mult hó 29-én egy észrevétlen pillanatban a ház udvarán levő kutba ugrott. Szerencsére hamarosan észrevették tettét s még élve kihuzták a kutból. Az asszony sulyos betegen fekszik.

— **Felülfizetések.** A Máv. kis-czelli altiszti kara által a mult hó 23-án rendezett tánczvigalom bevétele volt 359 K. 60 fillér; kiadasa 167 K. 66 fillér, maradt a temetkezési egylet javára tisztán 191 K. 44 fillér. Ez alkalommal felülfizettek: Kuch György 3, ifj Tóry György 10. Herczeg József 1, Domján Lajos 1, Wagner Lőrincz 3. Erős Sándor 1, Süle János 1. Vas János 1, Szabó József 2, idb. Reich Imre 4. Rosenthal József 1, Deim Sándorné 10. Farkas János 4, Kövesi Vilmos 1, Hónig Sámuel 2. Illés István 3. N N. 1, Dénes Zsigmond 5, Hadászi Károly 2. Kelemen Tivadar 3 Srauer Gusztáv 1, Pramenics Ferencz 1, Perneczky Ignácz 2, Szabó Lajos 2 Krausz Mihály 2, dr. Király János 2, dr. Scheiber Zsigmond 3, dr. Hetthésy Elek 1. Weisz Kálmán 2. Boschán Gusztáv 3, Hujber György 3. dr. Géfin Lajos 3, özv. Gayer Gyuláné 3, Röh Pál 1, özv. Grossz Henrikné 1. Kiss János 1, Hirschler Sándor, Klein Jakab 1, Nagy Gyula 2, dr. Pletnics Ferencz 6, Mészáros János 4, Málnási Antal 3 Klanek István 3 Jánosa Pal 2 korona.

— **Kis-Czell mizériája.** Kis-Czell nagyközség ugynevezett Sági-utczájában összegyült hó- és eső-lének a Kis-Czell és Ság határát jelző, Marczal folyó felé vezető határ-árok szolgálna levezető csatornaul. — Ez a határ árok a törvényhatósági uton keresztül épült, az összegyülemlett viz átfolyasára szolgáló kő-hid keleti végénél vagyis a Marton féle ház kerítésénél földdel elsánczoltatott, igy a Sági-utczából és a sági törvényhatósági utról ö szegyült viznek lefolyása gátolva van, annak a törvényhatósági ut, a házak előtt futó vizvezető árok és a törvényhatósági uton keresztül épitett kő-hid alja szolgál jelenleg medenczéül s az ott megbüdösödve, részint a megyei ut és az emlitett kő-hid elázását, rongálását s rövid idő alatti összeesését idézi majd elő, részint dögletes büz és miazmák terjesztésével a levegőt rontja. Minderről azonban sem a kis-czelli szolgabiróság, mint közegészségi hatóság, sem Kis-Czell község elöljárósága, sem a kis-czelli utbiztos tudomást nem vesz, vagy tudomást venni nem akar. A közérdekből felhivjuk Kis-Czell járás szolgabiróságát ezen viszszás állapotnak orvoslására.

— **Tüzoltók mulatsága.** A magyar-gencsi önkéntes tüzoltó-egylet mult hó 23-án rendezett nyári mulatsága fényesen sikerült. A mulatság kedélyes hangulatban csak a kora reggeli órákban ért véget. Jelen voltak: Hölgyek: Bay Ödönné, Bathori Sándorné (Kis Czell), Győri Kálmánné (E.-Kesző), Háry Istvánné, Háry Clarissz és Lenczi (Zala-Egerszeg), Hertelendy Marie és Palika, Károlyi Rózsi és Mariska (Szombathely), dr. Kálmán Bélané, Kolossa Ferenczné, Kolt Anna, Nunkovits Dénesné, báró Pongrácz Anselmné (Békás), Szakonyai Hermine (Szombathely), Magassi Antalné, Szabó Lajosné (Vágh), Várasdy Károlyné, Varasdy Laura (O.-Asszonyfa). Az egylet pénztárába 68 kor. 35 fillér tiszta jövedelem folyt be. A nemes czélra felülfizettek: Szücs István 40 kor., Háczky Sándor 9 kor., Hertelendy Gyula, Nunkovits Sándorné (Kis-Czell) 6—6 kor., Szabó Juliánna (K.-Hőgyész) 5 kor., Kerkápolyi Károlyné, Szabó Lajos (Vágh), Radó Elemér, Horváth Mihály (Dör), 4—4 kor., Hannig János (K.-Hőgyész), Nunkovics Dénes 3—3 kor., Báthori Sándorné (Kis-Czell), dr. Károlyi Antal, dr. Kis Emil (Szombathely), dr. Kálmán Béla, dr. Szakonyi István (Szombathely), Szabó Tivadar 2—2 kor., Bencze Sándor, Döbrönte Ferencz (K.-Hőgyész), Havassy Béla (Szombathely), Havassy Jenő (Komárom), Kolt Anna, Árvai Roza, Magasi Antal 1—1 kor., Tóth Kálmán 2 kor. A nemes szivü adakozóknak lapunk utján mond köszönetet az egylet vezetősége.

— **Nem kell a főnyeremény.** A világnak kétségen kivül Nagy Mátyás debreczeni lakos a legboldogabb és legmegelégedettebb embere, mert ő határozottan és kereken kijelentette, hogy neki nem kell főnyeremény. Hogy pedig ezt be is bizonyitsa, sorsjegyeit a kollégiumnak ajándékozta, mint reá nézve teljesen fölösleges dolgokat. Mikor kijelentésének és ajándékozásának hire ment, az emberek érdeklődéssel fordultak felé és kivánczsian kérdezgették, hogy miért nem kell neki a főnyeremény, mikor a pénz ráférne. Nagy Mátyás erre igy felelt: „Azért nem kell, édes barátaim, mert a pénz nem boldogit." Én teljesen elégedett és boldog lettem azáltal, hogy a „Mátyás Diák" czimü élczlapra előfizettem és azt minden hétén elolvashatom. Az az ember, a ki jókedvü, boldog, s én a „Mátyás Diák"-kal ezt a jókedvet és boldogságot megszereztem. Az a „Mátyás Diák" czimü élczlap, amelyről a debreczeni czivis igy nyilatkozott, Budapesten jelenik meg. Előfizetési ára egy negyedévre 3 korona. A „Mátyás Diákot" Murai Károly szerkeszti s a Wodianer F. és Fiai czég (Sarkantyus-utcza 3.) adja ki. Mutatványszámot ingyen és bérmentve küldenek.

— **Menetrend-módositás a győr-fehringi vonalon.** F. évi julius hó 1-tól kezdődőleg a jelenleg Szombathelyről reggel 8 óra 50 perczkor Győrbe induló, illetve a Győrből Szombathelyre este 7 óra 29 perczkor érkező gyorsvonatoknak forgalma a szombathely—fehringi vonalrészre is kiterjesztetik. E vonat Fehringről reggel 7 óra 12 perczkor fog indulni és Győrbe ugy mint jelenleg d. e. 11 órakor fog érkezni, az ellenkező irányban Győrből ugy mint jelenleg d. u. 5 óra 6 perczkor fog indulni és Fehringre este 8 óra 47 perczkor fog érkezni. Továbbá a nevezett naptól kezdve a Győrből d. e. 10 óra 20 perczkor induló gyorsvonat Szombathelyre már d. u. 12 óra 31 perczkor fog érkezni és onnét d. u. 12 óra 37 perczkor fog indulni, a Fehringről d. u. 3 órakor induló gyorsvonat pedig Szombathelyre d. u. 4 óra 31 perczkor fog érkezni és onnét d. u. 4 óra 37 perczkor fog indulni.

— **Kinek arat a magyar nép?** Rendkivül sikerült rajzot hoz a „Budapest" pol. napilap humorisztikus heti melléklete: az „Uj Budapest". Egy magyar gazda veritékével arat, egy osztráknémet pedig, mintha uradalmi ispán lenne, felügyel reá, s parancsolólag int néki, hogy siessen, mert szüksége van az osztrák-sógornak a puha és olcsó magyar kenyére. El kell ismerni, hogy a „Budapest"-nek ugy a czimképei, mint a mellékrajzai mindig aktuálisak és találók. Bizonyára ez is egyik oka a „Budapest" oly nagymérvü elterjedésének és közkedveltségének. De beltartalmára nézve is tagadhatlanul egyik legjobb napilapunk a „Budapest"! Hirlapirói tisztességgel és körültekintő gonddal van szerkesztve. Ellénzéki ugyan, de nem tulzó. Vezérczikkei magvasak; hirei frissek és megbizhatók, tárczái irodalmi szinvonalon állanak, regényei érdekfeszitők. Szóval, aki egy jó és olcsó politikai napilapot akar olvasni: az bátran előfizethet a «Budapest»-re, melynek ára egy hónapra 2 korona, negyedévre 6 korona. Mutatványszámokat bárki ingyen kaphat. A megrendelések a „Budapest" kiadóhivatalához (Budapest, IV., Sarkantyus-utcza 3. sz.) intézendők,

— **Miért sir a hegedü?** A czigányprimás éppen egy bus magyar nótát játszik még pedig olyan érzéssel, hogy a hallgatók egészen elérzékenyülnek. Csak egy flegmatikus uri emberre nem hat a nóta és közönyösen olvassa az ujságot. A szomszédja oda szól neki:

— Hogy tud ilyenkor olvasni, mikor ugy sir a hegedü.

— Hát már hogyne sirna, — felel a flegmatikus ur — mikor a nyakát fojtogatják, a hasát meg fürészelik.

Gróf Eszterházy-féle cognac-gyár kitünő minőségü gyártmányai kapható: Nemeth Emil fűszerkereskedésében Kis-Czellben.

448/901.

Árverési hirdetmény.

Alulirott felügyelőség részéről közhirré tétetik, hogy a vallás alap tulajdonát ké pező Veszprém vármegye Somlóvásárhely községben lévő korcsma épület és Vasvár megye Karakó községben lévő korcsma-épület 1902. január 1-től 1904. deczember hó 31-ig nyilvános zártajánlatu versenytárgyalás utján

folyó évi julius hó 18-án délelőtt 10 órakor

a somlóvásárhelyi felügyelőségi irodában bérbe fog adatni.

Az 1 kor. bélyeggel ellátott zártajánlatokban a beigért évi bér összeg szám és betüvel világosan kiirandó és kijelentendő, hogy ajánlattevő a bérleti feltételeket ismerni és azoknak magát aláveti.

A somlóvásárhelyi korcsma bérletére beadandó zártajánlathoz 145 kor., a karakói korcsma bérletére beadandó zártajánlathoz pedig 40 korona készpénz, vagy ezen összegeknek megfelelő és elfogadható állampapir csatolandó.

A beadott ajánlatok közti szabad választási jog a beigért bérösszegre való tekintet nélkül a nagymélt. vallás és közoktatásügyi m. k. mtnisztériumnak tartatik fenn.

A bérleti feltételek alólirott felügyelőségnél Somlóvásárhelyen megtekinthetők.

Kir. köz-alap gazd. felügyelőség.

2—3

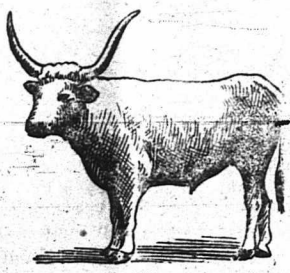

Klein és Spitzer

szarvasmarha kereskedők

KIS-CZELL.

Megvételre ajánlanak a t. uraságoknak és a n. é. gazdaközönségnek első rendü kifogástalan minőségü

Erdélyi igás ökröket

versenyképes árakon.

Előjegyzéseket s levélbeli megrendeléseket elfogadnak

Klein és Spitzer

kereskedők, Kis-Czell.

Vadászok figyelmébe.

Kis-Czell és **vidéke** tekintetes

vadászközönségének

van szerencsém becses tudomására hozni, hogy a **vadászati idény** beálltával

szállitásra alkalmas vadakat

bármily mennyiségben átveszek.

Egyuttal megemlitem, hogy nagy raktárt tartok mindennemü **vadászati kellékekben**, és azokat a legjutányosabban számitom.

Magamat ajánlva vagyok

teljes tisztelettel

Németh Emil

füszer- és vegyeskereskedő.

Kis Czell.

3—4

Az összes kiállitásokon csakis legelső dijjal kitüntetett és a legelőkelőbb orvosi szaktekintélyek által legtöbbször ajánlott

Eszterházy-cognac-ot

t. vevőimnek figyelmébe ajánlom.

Németh Emil

füszerkereskedő.

Kis Czell.

3—20

Nyomdai munkákat izlésesen, csinosan jutányos áron készit hirlapunk könyvnyomdája.

ÉRTESITÉS!

Tisztelettel van szerencsém KEMENESALJA mélyen tisztelt közönségének szives tudomásul adni, hogy **KIS-CZELL legrégibb és legismertebb szálloda vendéglőjét, a**

„Sas“-szálloda-vendéglőt

e hét folyamán **átvettem** és azt **ujonnan felszerelve megnyitottam.**

E téren szerzett bőséges tapasztalataim folytán, abban a kellemes helyzetben vagyok, hogy a mélyen tisztelt közönség igényeinek minden tekintetben megfelelhetek. — Főtörekvésem odairányul, hogy **jó konyhával,** kitünő **sági** és **somlyói** borokkal szolgálhassak tisztelt vendégeimnek mérsékelt, jutányos árakon.

Szobák olcsó áron kaphatók.

A n. é. közönség szives pártfogását kérve maradtam kész szolgájuk:

2—5

BALINT ISTVÁN

a »SAS«-szálloda bérlője.

Nyomatott a kiadó „Vörösmarty“-könyvnyomda és hirlapkiadó vallalat gyorssajtóján Devecserben, 1901.